

Küçük Nene

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Nene

Aysel Banu YAVUZAL

Hawaii'deki bir dağın yemyeşil yamaçlarında, sisin eğrelti otlarını öptüğü ve 'ōhi'a ağaçlarının kırmızı çiçekler açtığı yerde, çatlamış bir yumurtadan küçük bir nene kazı çıktı. Tüyleri yumuşacık kahverengi, yanakları krem rengi, gözleri koyu ve yuvarlaktı. Minicik kısa kanatları ve küçük turuncu perdeli ayakları vardı. Dünya geniş ve harikaydı, o da keşfetmeye hazırdı.

Bir sabah, küçük nene iki tepenin arasına gizlenmiş bir bahçeye paytak paytak yürüdü. Rengârenk çiçekler başlarını sallıyor, tatlı meyveler mücevher gibi sarkıyordu. Gagasının önünden sarı-turuncu bir pırıltı geçti. Bu, yaprak kadar küçük, kıvrık koyu gagalı ve parlak gözlerinin çevresinde siyah maskeli bir honeycreeper'dı. 'Aloha!' diye şakıdı honeycreeper. 'Ben Kiki. Bahçemize hoş geldin!'

Küçük nenenin kalbi sevinçle hopladı. 'Ben Nene,' dedi. 'Bu bahçe çok güzel!' Kiki honeycreeper bir eğrelti otuna kondu. 'Burası bizim gizli yerimiz,' dedi cıvıldayarak. 'Ama büyük bir fırtına geliyor. Gökyüzü kararıyor.' Nene yukarı baktı. Gri bulutlar dev bir battaniye gibi dağın üzerine yuvarlanıyordu. 'Diğerlerine söylemeliyiz,' dedi cesurca.

O gece rüzgâr uğuldadı, yağmur yapraklara davul gibi vurdu. Nene ailesiyle bir kayanın altına sokuldu, dalların çatırdayıp çatırdadığını dinledi. Kiki oyuk bir ağaçta saklandı, kalbi hızlı hızlı atıyordu. Fırtına dağı sarstı, ama çok geçmeden uzaklaştı ve dünyayı sessiz ve ıslak bıraktı. Sabah olunca Nene ve Kiki bahçelerini kontrol etmeye koştular.

Ah, hayır! Bahe darmadağınktı. Kırık dallar yolların zerine yayılmış, iekler ezilmişti. Tohumlar amura saçılmıştı. Nene'nin turuncu ayakları yrrken amura batıyordu. 'Gzel bahemiz mahvoldu,' dedi zgn bir sesle. Kiki eğilmiş bir alıya utu. 'Endişelenme, Nene. Onarabiliriz. Ama yardıma ihtiyacımız var. Hadi arkadaşlarımıza soralım.'

Önce yosunlu bir ağaçta yaşayan Yaşlı Menehune Baykuşu'na gittiler. Baykuş tumbul ve gri-kahverengiydi, kocaman altın rengi gözleri ve gagasında yuvarlak gözlükleri vardı. Örölmüş lauhala yaprağından bir pelerin giyyordu. 'Fırtına güçlüdür, ama dostlar daha güçlüdür,' dedi bilge baykuş sakince. 'Bir takım kurmanıza yardım edeceğim. Gidin ve herkesi toplayın.'

Nene ve Kiki diğerk hayvanlara seslendi. Tepeden aşığıya Pua adlı puaiohi geldi; benekli göğüslü, bir kanadının arkasına minik kırmızı bir çiçek sıkıştırmış küçük kahverengi bir kuştı. Pua utangaçtı ve yavaşça konuşuyordu. 'Ben dal taşıyabilirim,' diye fısıldadı Pua. 'Güzel!' dedi Kiki. 'Herkes yardım edebilir.' Hayvanlar bir plan yapmak için Yaşlı Menehune Baykuşu'nun etrafında toplandılar.

Yaşlı Menehune Baykuşu bir kanadını kaldırdı. 'Takımlar hâlinde çalışacağız,' dedi. 'Nene ve ben büyük dalları temizleyeceğiz. Kiki, sen ve Pua tohumları toplayacaksınız. Diğer kuşlar dal ve yaprak taşıyabilir.' Herkes başını salladı. Nene takımın bir parçası olmaktan gurur duydu. 'Başlayalım!' diye öttü. Ve böylece büyük bahçe temizliği başladı.

Nene güçlü küçük gagasıyla itti ve çekti, Yaşlı Menehune Baykuşu en ağır dalları geniş kanatlarıyla kaldırdı. Kiki eğrelti otlarının arasından hızla geçip çamurdaki tohumları buldu, Pua ise dikkatlice dalları bir yığına taşıdı. Güneş ısındı ve herkes çok çalıştı. 'Bu çok eğlenceli!' diye cıvıladı Kiki. 'Fark yaratıyoruz,' diye onayladı Nene.

Öğleden sonra yollar temizlenmişti. Hayvanlar Kiki ve Pua'nın bulduğu tohumları ektiler. Nene perdeli ayaklarıyla küçük çukurlar kazdı, Pua da içlerine tohumlar bıraktı. Kiki herkesi yüreklendirmek için neşeli bir şarkı söyledi. Yaşlı Menehune Baykuşu gülümseyerek izledi. 'Takım çalışması her şeyi hafifletir,' dedi. Bahçe yeniden kendine benzemeye başlıyordu.

Tam o sırada bir rüzgâr esintisi yeni tohumların üzerine bir dal uçurdu. 'Ah, hayır!' diye bağırdı Pua. 'Emeğimiz mahvoldu!' Ama Nene öne çıktı. 'Endişelenme, Pua. Birlikte düzeltereğiz.' Diğerlerini çağırdı ve hep birlikte dalı kaldırdılar. Kiki daha çok tohum buldu, Pua da onları yeniden dikti. 'Takım olarak her şeyi çözebiliriz,' dedi Nene.

Yaşlı Menehune Baykuşu herkesi topladı. 'Dostluğun topluluğumuzu güçlü kıldığını gösterdiniz,' dedi. 'En küçük dost bile büyük bir fark yaratabilir.' Pua gülümsedi, kırmızı çiçeği sallandı. Kiki Nene'nin sırtına kondu. 'Başardık!' diye sevindi. Nene'nin içi ısındı. Arkadaşlarıyla hiçbir sorunun çok büyük olmadığını biliyordu.

Haftalar geçti ve bahçe her zamankinden daha parlak çiçek açtı. Tohumlar çiçeklere dönüştü, çalılar meyveyle doldu. Nene ve Kiki yaprakların arasında saklambaç oynadı, Pua sessiz bir şarkı söyledi. Başka hayvanlar da ziyarete geldi ve bahçe mutlu bir buluşma yeri oldu. 'Bunu takım çalışmamız mümkün kıldı,' dedi Nene.

Güneşli bir gün, Yaşlı Menehune Baykuşu bir kutlama düzenledi. Bütün hayvanlar büyük, yosunlu bir kayanın etrafında toplandı. 'Bugün Nene ve Kiki'ye teşekkür ediyoruz,' dedi baykuş, 've yardım eden her arkadaş'a.' Alkışlar ve kahkahalar yükseldi. Pua utangaçça öne çıktı. 'Yardım ettiğim için mutluyum,' dedi. 'Sen harikaydın,' dedi Nene. 'Herkes harikaydı.'

O günden sonra dağ bahçesi dostluğun simgesi oldu. Nene, küçük bir kazın bile nezaketle öncülük edebileceğini öğrendi. Kiki, akıllı fikirlerin paylaşıldığında en iyi büyüdüğünü öğrendi. Pua ise sessiz dostların güçlü dostlar olduğunu öğrendi. Hayvanlar birlikte çalıştı, birlikte oynadı ve bahçelerini korudu. Dağ mutlulukla uğulduyordu.

Ve eğer bir gün o dağa giderseniz, krem rengi yanaklı, turuncu ayaklı küçük kahverengi bir kazın sarı-turuncu bir honeycreeper'la oynadığını görebilirsiniz. Size hikâyelerini anlatırlar: fırtına dalları kırabilir, ama dostluk ve takım çalışması bir bahçeyi onarabilir ve bir topluluğu her zamankinden daha güçlü ve daha mutlu yapabilir. Son.